

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 01.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1679** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на „О.-А-В. А.“, БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление: Г. Б., У. „Д. Г.“ № 34, представлявано и управлявано от собственика В. С А. против заповед № РД-01-217/01.02.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „А. А.“, с която са прекратени правата, произтичащи от лиценз на Общността № 518 за международен превоз на пътници, издаден на 26.06.2007 г. на „О.-А-В. А.“. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради липса на компетентност, съществени нарушения на процесуалните правила, на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Обосновават се твърдения, че по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „А. А.“, изпълнителният директор прави предложение до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за издаване на лицензии, разрешения и удостоверения за регистрация по Закона за автомобилните превози или сам ги издава в

случаите, когато е овластен за това. По смисъла на чл. 14 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен превоз на стоки и товари, това правомощие е изцяло в компетенциите на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Сочи се нарушение на процесуалните правила, тъй като в рамките на административното производство не е отчетено, че доказателствата за финансова стабилност са подадени в регионалното звено на Изпълнителната агенция „А. А.” в Г. Б.. Също така, не е отчетено, че на 22.12.2009 г. в предприятието на търговеца е извършена комплексна проверка, при която не са констатирани нарушения на нормативната уредба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът-изпълнителният директор на Изпълнителната агенция „А. А.”, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото и прецени доводите на страните, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена на 20.02.2010 г. от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, който започва да тече от датата следваща датата на връчване на акта на неговия адресат - 09.02.2010 г. /видно от приложеното по делото копие от известие за доставяне/.

Разгледана по същество жалбата на „О.-А-В. А.” е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „А. А.” е издадена на основание чл. 11, т. 1, б. „б” във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Закона за автомобилните превози и чл. 14, т. 2 във връзка с чл. 8, т. 5 и чл. 6, ал. 6, т. 3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен превоз на пътници и товари, чл. 6, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „А. А.” и доклад рег. № 11-04-9/22.01.2010 г. на директора на дирекция „Автомобилни превози и международна дейност”. С нея са прекратени правата на „О.-А-В. А.” произтичащи от издадения му на 26.06.2007 г. лиценз на Общността за международен превоз на пътници № 518.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, обществен превоз на пътници и товари може да извършва лице, което притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за

извършване на таксиметрови превози на пътници. Предпоставка за издаване на лиценз на Общността и лиценз за извършване на превоз на пътници и товари на територията на Република Б с автомобили с българска регистрация е лицето да е регистрирано като търговец по смисъла на Търговския закон и да отговаря на изискванията за благонадеждност /добра репутация/, професионална компетентност и финансова стабилност. Разпоредбата на чл. 7, ал. 6 от Закона за автомобилните превози регламентира, че изискванията за финансова стабилност са изпълнени, когато търговецът разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие и няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съгласно нормата на чл. 6, ал. 6, т. 3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, лицата притежаващи лиценз на Общността следва да представят доказателства за финансова стабилност на всеки две години от датата на издаване на лиценза. Документите, доказващи финансовата стабилност се представят в едномесечен срок преди изтичане на двугодишния срок. / чл. 6, ал. 8 от Наредба № 11/

По делото не се спори, че на „О.-А-В. А.” е издаден лиценз на Общността № 518 за международен превоз на пътници на 26.06.2007 г. Съобразно приложимите норми на чл. 6, ал. 6, т. 3 във връзка с ал. 8 от Наредба № 11, търговското дружество е следвало да представи документите по ал. 7 в срок до 26.05.2009 г. По делото липсват доказателства за изпълнение на това задължение. Доказателствената тежест за установяване на наличието на този факт е в тежест на превозвача, а липсата му обуславя правото на административния орган да постанови прекратяване на правата произтичащи от лиценза на Общността. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 1, б. „б” от Закона за автомобилните превози правата, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б или от лиценза на Общността се прекратяват по решение на лицензиращия орган, когато превозвачът престане да отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, а именно: благонадеждност, професионална компетентност и финансова стабилност.

С оглед на изложеното, неоснователни са доводите на пълномощника на жалбоподателя, за допуснато нарушение на материалния закон и на процесуалните правила, като от страна на административния орган не е отчетено, че доказателствата за финансова стабилност са представени в

хода на извършената от регионално звено - Б. комплексна проверка на предприятието на търговеца на 22.12.2009 г. Проверката е извършена на основание чл. 91а, ал. 1, 3 и 4 от Закона за автомобилните превози, който регламентира осъществявания от администрацията контрол на превозвачите по отношение на периодите на седмичните почивки и периодите на управление между седмичните почивки, спазването на разпоредбите, свързани с времето за управление за период две седмици, компенсирани намаляването на дневните и седмичните почивки, използването на листовите за записване на данните и организацията на работното време и другите изисквания на закона. С оглед предмета на контрола по чл. 91 а от Закона за автомобилните превози, извършената от страна на Областния отдел „Контролна дейност-ДАИ” - Г. Б. комплексна проверка на 22.12.2009 г. на предприятието на жалбоподателя е неотнормирана към задължението му по чл. 6, ал. 8 от Наредба № 11. Касае се за проверка по спазване на правилата за организацията на дейността на предприятието и условията по осъществяване на превоз, но не и относно финансова стабилност на превозвача. В подкрепа на изложеното е и обстоятелството, че в т. 4 от протокола е отбелязано единствено, че е подадена справка за финансова стабилност за 2009,2010 г., която справка е приложена по делото.

Така приложената справка, за достоверността, на която съществуват съмнения, с оглед извършената поправка на датата на подаването ѝ, не може да обоснове извод за изпълнение на задължението по чл. 6, ал. 6 и ал. 8 от Наредба № 11 от страна на превозвача. Съгласно чл. 6, ал. 7 от Наредба № 11, финансовата стабилност се доказва, освен с представянето на справка (приложение № 3), но и с прилагането към тази справка на следните документи: счетоводен баланс към последното число на предходния месец; банкова гаранция, отговаряща на изискванията по ал. 5 и удостоверение за липса на задължения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, каквито в настоящия случай не са подадени от превозвача. В заключение, следва да се има предвид, че липсват доказателства, а и от страна на жалбоподателя не се навеждат доводи, приложената от него като доказателство по делото справка да е представена пред административния орган. Прилагането на тази справка към материалите от извършената комплексна проверка по чл. 91 а от Закона за автомобилните превози не освобождава превозвача от задължението му по чл. 6, ал. 6 и ал. 8 от Наредба № 11, изпълнението на което се осъществява чрез подаване на документите по ал. 7 на същата разпоредба пред административния орган.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира за

неоснователни доводите на жалбоподателя за допуснати нарушения на материалния закон.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила. В Закона за автомобилните превози и в подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане не се съдържат специални правила за производството по прекратяване на правата, произтичащи от лиценз на Общността. В настоящият случай, административния орган действа в условията на обвързана компетентност, като при установяване на неизпълнение на законово регламентирани задължения от страна на адресата на конкретната правна норма-превозвач, носител на права, произтичащи от лиценз на Общността, за него възниква правомощието да прекрати тези права. С оглед на това, за административния орган не е налице задължение да уведоми лицето за започване на административното производство по издаване на административен акт с неблагоприятен за неговата правна сфера правен ефект. Въпреки това, в конкретния случай на интернет страницата на Изпълнителната агенция „А. А.” е публикувано съобщение рег. № 11-04-127/3/ от 07.01.2010 г., с което на превозвачите е напомнено за законовото им задължение в едномесечен срок преди изтичане на двугодишен срок от датата на издаване на лиценза, респ. разрешението да представят доказателства за финансова стабилност.

В обстоятелствената част на административния акт, изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „А. А.” се е позовал изрично на фактическите констатации, изложени в доклад рег. № 11-04-9 от 22.01.2010 г. на директора на дирекция „Автомобилни превози и международна дейност”, към който е приложен списък на търговските дружества, които не са подали доказателства за финансова стабилност, към датата на неговото изготвяне. С оглед на това, неоснователни са доводи изложени от страна на жалбоподателя за наличието на съществена неяснота във фактическата обстановка. Липсва забрана мотивите към един административен акт да бъдат изложени отделно от него в документ предшестваш неговото издаване. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 16 от 31.07.1975 г. на ОСГК.

Не на последно място следва да се има предвид, че оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена от компетентния по чл. 7, ал. 1 от Закона за автомобилните превози административен орган-изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. А.” в рамките на делегираните му от министъра на транспорта, съобщенията и информационните технологии правомощия със заповед № РД-08-276 от 07.12.2009 г.

По така изложените правни доводи и аргументи и при преценка на критериите по чл. 146 от АПК настоящият състав обосновава краен извод за законосъобразност на заповед № РД-01-217/01.02.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „А. А.“.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ответника всички направени по делото разноски, включително минимално възнаграждение за един адвокат, определен съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Предвид изложеното, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О.-А-ВАСЛ А.“ БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление: Г. Б., У. „Д. Г.“ № 34, представлявано и управлявано от собственика В. С А. против заповед № РД-01-217/01.02.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „А. А.“.

ОСЪЖДА “О.-А-В. А.” БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление: Г. Б., У. „Д. Г.“ № 34, представлявано и управлявано от собственика В. С А. да заплати на Изпълнителната агенция “А. А.” разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: